

[Henry Christensen.]

os om det, men det ville den højtærede finansminister ikke.

Vi har i forvejen et delvis usolgt præmieobligationslån, nemlig det sidste; jeg forstår, der ligger for 19 mill. kr. obligationer tilbage, som ikke er solgt. Finansministeren siger nu, at han med det foreliggende forslag vil appellere til nye kredse i befolkningen om at foretage opsparing, og derfor går det nok ikke ud over det almindelige obligationssalg m. v. Men da vi sidst lavede et præmieobligationslån, satte vi netop obligationernes størrelse til 10 kr., fordi det ikke var de sædvanlige købere, vi skulle appellere til. Vi gjorde obligationernes pålydende mindre for at trække nye kredse ind, fordi vi dengang var klar over, at gjorde vi ikke det, så konkurrerede vi med det almindelige obligationsmarked. Nu kommer finansministeren og siger det omvendte. Nu skal vi gøre pålydendet større, for så er det nye kredse, vi appellerer til. Nej, ved at gøre det konkurrerer man naturligvis med det almindelige obligationsmarked, og det gør man uden at have foretaget en tilstrækkelig indsats for at fremme den almindelige private opsparing i samfundet, som var en af forudsætningerne for, at man kunne være gået denne vej.

Den højtærede finansminister peger også på, at præmiesummen svarer til en højere rente, nemlig 6 pct. mod 4½ pct. for de tidligere lån. Til gengæld foreslår han samtidig en højere beskatning, der tager det meste af rentestigningen, sådan at den udbetalte præmiesum stort set bliver den samme, som den har været hidtil. De, der vil have for 100 kr. præmieobligationer, har også hidtil kunnet få det, for de ved såmænd godt, at 10 gange 10 kr. giver 100 kr. Dette lovforslag viser altså den samme, stærkt svingende kurs hos den højtærede finansminister.

Endelig er der lovforslaget om den forøgede beskatning af lotterigevinster. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om det, vi kender jo godt inspirationen til det, om jeg så må sige, og vi vil ikke principielt kritisere det. Men jeg vil rejse det spørgsmål, om beskatningen i alle sine enkeltheder er rimelig, specielt vedrørende de lotterier, der selv betaler skatten af præmien, og den del af lotterierne, der betyder noget virkelig

afgørende for en lang række af de institutioner, der gør en meget stor indsats på det sociale og helbredsfræmmende område. Jeg går ud fra, at vi kan vende tilbage til dette spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Men når vi er færdige med at beskæftige os med disse nye blomster, er vi ingenlunde dermed ved vejs ende; der ligger en hel del tilbage endnu.

Nu ved jeg ikke, hvordan det skal gå med lovforslagenes behandling, men forleden skrev den højtærede finansministers partiblade Aktuelt, at buketforslagene ventes til første behandling i næste uge og formentlig hurtigt vil blive færdigbehandlet, da et flertal på forhånd menes sikret ved hjælp af socialdemokraters, radikales og de to liberale løsgængeres stemmer. Det vil jeg gerne høre lidt nærmere om. Det er vel rimeligt, at folketinget får at vide, hvad det er for et politisk grundlag, der i øjeblikket eksisterer for den økonomiske politik her i landet.

Men tilbage står finansministerens bebudelse af at ville fremsætte og have gennemført i indeværende folketingsår lovforslaget om merværdiafgift. Vi indgik jo i forhandlinger med regeringen om denne merværdiafgift i forsøget på at træffe en principaftale om dens gennemførelse. Vi nærrede betænkelighed — det vil den højtærede finansminister sikkert erindre — over for muligheden af, at den skulle kunne gennemføres i indeværende folketingsår; men vi vovede alligevel at indgå i forhandlinger desangående, fordi vi håbede, at der kunne nås et resultat, der gav os tryghed med hensyn til sagens behandling og sikkerhed for, at vi fik viden om tilrettelæggelsen af administrationen og om, hvad de skattereformmæssige virkninger af en gennemførelse af merværdiafgiften kunne blive på indkomst-, formue- og opsparingsbeskatningen m. v. Alt dette ved folketinget — eller i hvert fald store partier i folketinget — i dag intet som helst om, og jeg vil derfor gerne spørge, hvad regeringens grundlag i øjeblikket er. Har regeringen med andre partier her i tinget truffet aftaler om indførelse af merværdiafgiften? Har man forpligtet sig over for andre partier? Hvis der var blevet afsluttet et bredt forlig i det høje ting, var dets resultat blevet nedfældet i en betænkning og åbent lagt frem, således at intet var